

Středověk

Pojem *artificium* – dílo, důraz na ideového tvůrce, chybí rozlišení pozdějšího volného a užitého umění
- rozporný vztah k antice – návaznost i popírání - často i odpor k umění (pohanství x křesťanství)
(sv. Augustin – vyrostl jako pohan, později pokřtěn)
- antická svobodomyslnost versus křesťanský dogmatismus
- novoplatonista Plotinos – krása jednotlivých předmětů je pouze zjevením krásy nadmyslné

Tertullianus (160 – 222)

- *Credo quia absurdum est* (Věřím, protože je to nesmyslné)
- od doby Kristovy nám zvědavosti není třeba, ani bádání od doby evangelia
- odmítá umění jako „léčku d'áblovu“, navazuje na něj ikonoklasie - obrazoborectví
- umění je proti Starému zákonu (neučiníš sobě podobenství), kritika smyslovosti (nahá Venuše)
(dle H.Taina prý bylo v Itálii před křesťanstvím na 100 000 soch – do renesance zbylo pár tisíc)

Jan Zlatouštý (Chrysostomos)

- divadlo je „usoukáno pařáty d'ábla“ (světské umění – neřestné, duchovní umění – bohulibé)
- všeobecně odmítání umění, výjimkou je umění jako cesta vedoucí k probuzení náboženských citů

Aurelius Augustinus (354-430)

Spis *De pulchritudinae* (O kráse) (7 stupňů krásy: 1. z těla, 2. skrze tělo, 3. nad tělem, 4. směrem k duši, 5. v duši, 6. směrem k Bohu, 7. s Bohem)
- ošklivost je žádoucím pozadím krásy, základem krásné formy je „*unitas multiplex*“
- symbolika čísel (1=dokonalost, jednota, 2=zlo, nedokonalost)
- návaznost na Platóna – umění je klam, ale „*nepraktický klam*“, prospívá zábavě a nepřináší zisk

Tomáš Akvinský (1225-1274)

- vrcholná scholastika, 1322 prohlášen za svatého
- výklady křesťanství a Aristotela (*sine Toma Aristoteles mutus esset*)
- krásu lze poznat rozumem (krásu téměř ztotožnuje s logičností), absolutní krásu=Boha poznat nelze
- krása nižší – tělesná, vyšší – duševní
- navazuje na princip *unitas multiplex*, umění má: 1. celistvost (*integritas*), 2. podřízenost jednotě (*harmonia*), 3. jasnost (*claritas*)

Receptáře (v nich i kritika a teorie)

Villard de Honnecourt: *Livre de portraiture* (kolem 1235) (Knihy o proporcích)

33 pergamenových fólií s 325 obrazy a náčrty (půdorysy, hlavice, ornamenty,
proporce lidské tváře a postavy), odvozování proporcí z kruhu, čtverce a trojúhelníku

Cennino Cennini: *Libro dell'arte* (kolem 1390)

technologický traktát (*ars mechanicae*), ale i uznání umělcovy fantazie (*ars poesiae*)
(o malbě – barvy, štětce, al fresco, secco, olej, proporce, desková malba, sklo, textil aj.)

Přelom středověku a novověku – nástup renesance

„Renesance vzniká ne proto, aby se oživil duch antiky, ale lidé se obracejí k antice, protože vzniká renesance“ (J. Volek, Uvod do estetiky, s. 78)

- kolísání mezi materialistickým a idealistickým pojetím krásy, vznik teorií proporcí (návaznost na antiku), harmonie (krása, harmonie a pravidelnost proporcí a vztahů formy)

- koncept originality

- rozpor ve vztahu umění a řemesla (Dürer – každé řemeslo je umění, Petrarca poezie=sestra filozofie, Michelangelo „sochař je zaprášený řemeslník“)
- 1459 – Cosimo Medici zřízuje Platónovu akademii
- důraz na individualitu (Macchiavelli (1469-1527) spis *Vladař* („z hrobu se nemstí nikdo“))

Životopisy (uomini famosi)

Filippo Villani(1325-1405) *De origine Florentiae et de eiusdem famosis civibus*
(Cimabue, Giotto ... malíři=významné osobnosti města)

Giovanni Santi(otec Raffaelův): Disputa della pittura (Rozprava o malířství)
(o italských a nizozemských malířích, obrana malířství, snaha neřadit ji k artes mechanicae)

Mirabilia (průvodcovská literatura), hlavně 15. stol.

Francesco Albertini: Mirabilia urbis Romae (od 1472 vydávány několikrát)

Lorenzo Ghiberti (1378-1455) Commentari I-III (kolem 1450) (typ „receptáře“)

jen rukopis, využívaný dějepisci umění až v 19. století

I – převyprávění dějin (podle Plinia)

II – biografie umělců – subjektivní Ghibertihho pohled na své předchůdce
a **první známá autobiografie**

III – teorie – proporce, popisy nálezů antických děl, přehodnocení Vitruviových proporcí
poprvé pojem rinascere - znovuvzkřísit

Leone Battista Alberti (1404-1472) (typ „receptáře“)

De pictura libri II (věnováno Brunelleschimu, 1436) = Tři knihy o malířství
asi nejstarší celistvý renesanční teoretický spis (o vidění, o barvách aj. (červená-oheň, modrá-vzduch, zelená-voda, žlutá = hlavní barvy) „obraz je jako plocha okna“

De statua (O soše 1464)

De aedificatoria libri decem (teor.architektury) (Deset knih o stavitelství)

- perspektiva, bod, linie, plocha (vymyslel způsob měření hloubky moří), harmonie přírody jako vzor

Dějiny umění jako dějiny osobnosti

Giorgio Vasari (1511-1574)

Le Vita dé piu eccecenti pittori, scultori e architettori

1.díl 1550 – životy již nežijících osobností (poslední je ještě žijící Michelangelo)

2.díl 1568 – žijící umělci, i mimoflorentští

umění = jednota tří oborů – architektury, sochařství a malířství

arti del disegno – ideální představa, záměr v duchu umělce, nápad - důraz na „volné umění“

modernistický koncept vývoje:

dětství – maniera prima – trecento – Giotto, Pisanové aj.

jinoštví – maniera seconde – quattrocento – Masaccio, Donatello, Bruneleschi....

zralý věk – maniera moderna – cinquecento – Michelangelo, Raffael, Tizian....

maniera = styl umělce-individuality, způsob provedení díla

mimesis = vývoj umění jako dokonalejší nápodoby přírody

Lodovico Dolce (1508-1568) Dialogo della Pittura intitolato l'Aretino

dialog benátského a florentského umělce – srovnání Michelangela a Raffaela

pod jménem Pietra Aretina (spisovatel 1492-1557), který psal **první kritiky výtvarných děl**

Joachim von Sandrart (1606-1688) Accademia nobilissimae artis picturae

(Rembrandt (odsuzován za nevhodné společenské chování), Rubens aj.

německý malíř – „Vasari severu“

Leonardo da Vinci (1452-1519) - Trattato della pittura

- „věda je prostředkem umění a umění je vědou“

- architektura není umění, ale spojení matematiky a malířství

- věda je napodobitelná, umění jedinečné a nepřenosné

- umění krásu nereprodukuje, ale produkuje

- malíř – čistý duševní pracovník, sochař – zaprášený řemeslník

Albrecht Dürer (1471-1528)

- návrat k antickému pojetí umění – všechna řemesla, krása je různorodá x šerednost nerozrůzněná